

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Ion Guzun și Iurie Diaconu,

în camera de consiliu, fără citarea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de partea vătămată Nicolae Vîrlan, împotriva sentinței Judecătorei Cahul din 22 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 19 noiembrie 2013 în privința lui

Chemenceji Zahăr Vladimir, născut la 21 octombrie 1987, originar din s. Etulia, r-nul Vulcănești, domiciliat or. Cahul, str. Doinelor 16.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 07.12.2011 pînă la 22.04.2013;*

2. *Instanța de apel de la 16.05.2013 pînă la 19.11.2013;*

3. *Instanța de recurs de la 11.02.2014 pînă la 19.03.2014.*

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul din 22 aprilie 2013 inculpatul Chemenceji Zahăr a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art.151 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 79 CP, sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

A fost admisă parțial acțiunea civilă, prin care s-a încasat de la Chemenceji Zahăr în beneficiul lui Nicolae Vîrlan - 2 464 lei 14 bani pentru repararea prejudiciului material, 15 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 2 000 lei pentru cheltuieli de judecată.

2. În fapt, instanța de fond a reținut, că Chemenceji Zahăr la 27 mai 2011, aproximativ la orele 06.00, aflîndu-se lîngă stația de alimentare cu combustibil Î.C.S. „Lukoil – Moldova” S.R.L., situată pe str. Mihai Viteazul 23 din or. Cahul (S.A.C.O.M. nr. 31), în rezultatul conflictului apărut între el și Nicolae Vîrlan, i-a aplicat multiple lovituri cu un cuțit în regiunea pieptului, cauzîndu-i părții vătămăte leziuni corporale grave, periculoase pentru viață.

În drept, acțiunile lui Chemenceji Zahăr au fost încadrate de instanța de judecată în dispoziția art. 151 alin. (1) Cod penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale care este periculoasă pentru viață.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către:

➤ procuror, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatul Chemenceji Zahăr să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal și condamnat cu aplicarea prevederilor art. 84 alin.(4) Cod penal, la închisoare pe un termen de 5 ani și o lună cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului acuzatorul de stat a invocat, că la stabilirea unei pedepse echitabile instanța de judecată este obligată să se călăuzească de criteriile generale de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 75 Cod penal. În speță, instanța de fond a subapreciat gravitatea și urmările infracțiunii incriminate inculpatului care intenționat i-a aplicat părții vătămate mai multe lovituri cu un cuțit în regiunea pieptului, cauzându-i vătămări grave a integrității corporale, periculoase pentru viață.

Instanța de judecată nu a indicat careva circumstanțe excepționale ale cauzei penale sau ale personalității inculpatului care oferă temei pentru aplicarea prevederilor art. 79 CP, ci a indicat doar circumstanțele atenuante (prezența copiilor minori a inculpatului, ilegalitatea acțiunilor victimei, săvârșirea infracțiunii cu depășirea limitelor legale ale legitimei apărări), care au și determinat instanța de judecată să-i aplice inculpatului a pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege.

Mai mult ca atât, în cadrul urmăririi penale și în ședința de judecată inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția și nu a recuperat nici paguba materială și nici cea morală ceea ce demonstrează că instanța de judecată a aplicat prevederile art. 79 Cod penal fără o studiere multilaterală, în deplină măsură și obiectivă, a tuturor circumstanțelor și datelor prezentate, care caracterizează atât negativ cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Mai indică acuzatorul de stat, că la pronunțarea sentinței inculpatul era condamnat prin sentința Judecătoriei Cahul din 11 februarie 2013 în baza art. 217 alin.(2) Cod penal la 100 ore de muncă neremunerată în folosul comunității din care considerente instanța de judecată urma să-i stabilească o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 84 alin.(4) Cod penal, iar acest fapt exclude stabilirea în privința inculpatului a unei pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege.

➤ partea vătămată Vîrlan Nicolae, solicitând casarea acestei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Chemenceji Zahăr să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(1) Cod penal și condamnat la executarea pedepsei potrivit legislației în vigoare, cu încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei.

În motivarea apelului se invocă, că sentința în privința pedepsei numite inculpatului cât și a mărimii prejudiciului moral încasat este neîntemeiată și pasibilă casării. Apelantul indică, că instanța de fond nu a apreciat corespunzător gravitatea și consecințele infracțiunii incriminate inculpatului, care intenționat i-a aplicat părții vătămate lovituri, cauzându-i leziuni corporale grave periculoase pentru viață care au dus la spitalizarea și tratamentul îndelungat a acesteia.

Mai indică apelantul, că instanța nu a relevat în sentință careva circumstanțe excepționale ale cauzei penale sau ale personalității inculpatului, care ar oferi temeiuri pentru aplicarea art. 79 Cod penal, nu a luat în considerație că inculpatul nu a recunoscut vinovăția, nu a recuperat nici paguba materială, nici cea morală, faptul că inculpatul a mai fost judecat.

Instanța nu a luat în considerație gradul suferințelor cauzate părții vătămate, faptul că acesta s-a aflat timp îndelungat sub tratament și în consecință nu a putut să ducă un mod de viață normală, faptul că sănătatea nu mai poate fi recuperată, că a avut dureri de ordin fizic și psihic și le mai are pînă în prezent, iar ca rezultat nu a

putut să lucreze pentru a-și întreține familia. Mai mult ca atât, prejudiciul moral și material i-au fost cauzate ca rezultat al acțiunilor directe ale inculpatului, între acestea existând o legătură cauzală nemijlocită.

Apelantul consideră, că a prezentat probe suficiente ce fac posibilă încasarea de la inculpat a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 19 noiembrie 2013 au fost admise apelurile declarate de procuror în Procuratura raională Cahul, Vasile Soltan și de partea vătămată Nicolae Vîrlan, casată parțial sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care: Chemenceji Zahăr a fost condamnat în baza art. 151 alin.(1) Cod penal la 4 ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei stabilite pe un termen de probă de 2 ani. În rest sentința s-a menținut.

Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat, că instanța de fond a verificat sub toate aspectele, complet și obiectiv probele administrate, corect stabilind starea de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Chemenceji Zahăr de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 151 alin.(1) Cod penal, după indicii vătămarea intenționată gravă a integrității corporale care este periculoasă pentru viață.

Cît privește pedeapsa stabilită inculpatului Chemenceji Zahăr, instanța de apel a menționat, că instanța de fond la soluționarea categoriei și măsurii de pedeapsă pripit a ajuns la concluzia stabilirii inculpatului unei pedepse sub formă de amendă prin aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

Totodată, ținând cont de circumstanțele personale ale cauzei, că inculpatul Chemenceji Zahăr anterior a fost judecată, însă a executat pedeapsa integral, de caracteristica pozitivă, de prezența copiilor în familia acestuia, de faptul că săvârșirea infracțiunii a fost provocată de acțiunile ilegale ale părții vătămăte, cu depășirea limitelor legitimei apărări, instanța de apel consideră, că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate, stabilindu-i pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a ajuns la concluzia, că suma de 100 000 lei solicitată de partea vătămată cu titlu de prejudiciu moral este una exagerat de mare, iar suma de 15 000 lei acordată cu titlu de prejudiciu moral va fi în măsură să aducă o satisfacție echitabilă părții vătămăte pentru suferințele fizice și psihice suportate ca urmare a comiterii infracțiunii în privința sa, mai mult ca atât recunoașterea dreptului încălcat și condamnarea inculpatului pentru comiterii faptei prejudiciabile constituie în sine o satisfacție.

5. Partea vătămată Vîrlan Nicolae, făcînd trimiterea la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală a declarat recurs ordinar împotriva hotărîrilor nominalizate, solicitînd casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care Chemenceji Zahăr să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(1) Cod penal cu izolarea acestuia de societate, cu încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei motivînd, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. Recurentul consideră, că instanța de apel neîntemeiat a aplicat inculpatului pedeapsă cu suspendarea condiționată și nu s-au

luat în considerație gradul suferințelor cauzate părții vătămate, faptul că acesta s-a aflat timp îndelungat sub tratament și în consecință nu a putut să ducă un mod de viață normal, deci instanța de apel neîntemeiat nu a încasat în folosul părții vătămate cuantumul prejudiciului moral solicitat.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de partea vătămată Nicolae Vîrlan, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, doar în condițiile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

7. Colegiul constată, că vinovăția lui Chemenceji Zahăr a fost corect stabilită de către instanța de fond și cea de apel și just au ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal - *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale care este periculoasă pentru viață*.

Referitor la criticile recurentului privind aplicarea pedepsei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție reține, că instanța de apel a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social a infracțiunii, circumstanțele agravante și atenuante, personalitatea celui vinovat, numindu-i pedeapsă cu respectarea prevederilor art. 61, 75 CP.

Totodată, avînd în vedere circumstanțele cauzei și faptul că săvârșirea infracțiunii a fost provocată de acțiunile ilegale ale părții vătămate, instanța de apel just a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate, stabilindu-i pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

8. Recurentul mai indică, că instanța de apel neîntemeiat a respins încasarea cuantumului prejudiciului moral solicitat, considerînd că, suma de 15 000 lei încasată cu titlul de prejudiciu moral, nu este echitabilă și nu corespunde gradului suferințelor cauzate lui.

În acest context, instanța de recurs, menționează că despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daune materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

În acest scop, pentru ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei, este necesar să fie luate în considerare suferințele fizice și morale susceptibil în mod rezonabil care au fost cauzate prin fapta săvârșită de inculpat, precum și de toate consecințele acesteia, așa cum rezultă din actele medicale ori și alte probe administrate în cauză.

Anume, în acest context, călăuzindu-se de prevederile art. 22 a Hotărîrii Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 09.10.2006 „Cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral”, instanța de

apel a evaluat corect dauna morală în sumă de 15 000 lei, luându-se în considerare suferințele fizice și psihice ale victimei, gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, consecințele survenite, precum și măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului ca vădit neîntemeiat, întrucât argumentele invocate în recurs nu corespund materialelor cauzei și sunt combătute prin cele expuse mai sus.

9. În conformitate cu prevederile art. 431, 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Nicolae Vîrlan, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 22 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 19 noiembrie 2013 în privința lui **Chemenceji Zahăr Vladimir**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 aprilie 2014.

Președinte	/semnătura/	Constantin Gurschi
Judecători	/semnătura/	Ion Guzun
	/semnătura/	Iurie Diaconu